

12. FANFIKCE O PANU SLÁZOVI_DÍL DRUHÝ

Anonym

PŘEDMLUVA

Bylo nebylo za devatero horami a devatero divadelními fakultami se narodil pan Sláza. Už od mala to by pán. Vypadal jako starý muž ještě když byl v kolíbce. Jeho bělavé vlasy vlály, když běhal s dětmi na hřišti a jeho bujný vous sršel vtipem.

PRVNÍ A POSLEDNÍ DĚJSTVÍ

Pan Sláza si podřimuje ve svém velkém proutěném křesle. Zapadl tak hluboko mezi vrbové větvičky, že ho skoro ani není vidět. Stále spí a spí a spí Sláza zakletý, z přednášky už dávno všichni odešli.

Jeho vous i ve spánku vyzařuje magentu. Žhne skrz okenní tabulky.

PAN SLÁZA, VĚK NĚCO MEZI 14 – 114 LETY: chrup chrup magický realismus

ZARYTÁ FANYNKA PANA SLÁZI: po tolika letech váš vous stále žhne magentou! Vlaje a žhne, žhne a vlaje! Magnetová mi vypaluje oční bulvy.

KONEC

(všechny postavy a události v tomto uměleckém díle jsou smyšlené a jakákoliv podobnost se skutečnými, žijícími či mrtvými osobami je čistě náhodná)

